

ANIMI ADIT GLORIARI
NISI IN CRUCE DOMINI

Odpust Porcyunkuli.

Nauka
o odpuście Porcyunkuli
oraz
modlitwy,
aby zyskać tenże odpust.

Napisał
ks. Jan Chrzaszcz,
Doktor świętej Teologii
i proboszcz w Pyskowicach.

Nakładem następcy Karola Böhm
Michała Rogiera
na Górze świętej Anny
(Sct. Annaberg).

SL 136

Imprimatur.

Wrocław, dnia 28-go Listopada 1898

Książe - Biskup

Jerzy Kardynał Kopp.

G. K. 7940.

4211971

K. 66 / 4482

31. VII

250

Odpust Porcyunkuli.

I.

Jako nastał odpust Porcyunkuli.

Abyśmy poznali, czym jest Porcyunkula, potrzeba przypomnieć sobie żywot świętego Franciszka z Asyżu.

Otóż święty Franciszek pałał wielką miłością ku grzesznikom. On był przekonany, iż każdy człowiek jest odkupiony najdroższą krwią Chrystusa Pana Syna Bożego i powołany do żywota wiecznego. Wspaniałe jest słońce, piękny jest księżyc, ozdobiony gwiazdami firmament niebieski; lecz wspanialsza jest dusza człowieka, jej cenność i godność przewyższa cały świat i skarby jego.

Gdy widział święty Franciszek, iż nie jeden chrześcianin grzechem śmiertelnym obciąża duszę; iż niejedna dusza, obciążona takowym grzechem, opuszcza ten świat i ginie na wieki: gorzko płakał nad zatwardziałością grzesznika, napo-

minał ludzi do pokuty, ofiarował swoje modlitwy i umartwienia za grzeszników.

Święty Franciszek przedewszystkiem umiłował kościółek niedaleko od Asyża stojący. Kościółek ten należał do zakonu Benedyktynów, lecz od długiego czasu już był opuszczony, ubogi, rozwalony. Ubóstwo sobie obrał Franciszek, ubóstwo zalecił zakonowi swemu, przez ubóstwo naśladował Zbawiciela swego, który opuścił chwałę niebieską, uniżył się i stał się ubogim, ludziom poddanym aż do śmierci na krzyżu.

Kościółek ten nazywał się „Porcyunkula“ to jest „częsteczka“. A czemu częsteczka? Ponieważ był małym, by tylko około sto osób w nim się umieściło. Zakon Benedyktynów posiadał wielką liczbę wspaniałych kościołów, pomiędzy niemi był atoli najmniejszym i najuboższym kościółek „Porcyunkula“.

Na ołtarzu kościółka znajdował się Obraz Najświętszej Maryi Panny Anielskiej. Aniołowie otaczali Najświętszą Pannę i niby ją pozdrawiali temi słowy: „Bądź pozdrowiona, łaskiś pełna, Pan z tobą.“

Tak też i święty Franciszek w ubogim kościółku uklekał przed obrazem Krowej nieba, uwielbiał ją i ponieważ Ona jest ucieczką grzeszników, polecał Jej wszystkich grzeszących; do Niej wołał: „Ucieczko grzesznych, módl się za nami.“

Nie długo trwało i za przykładem świętego Franciszka wiele innych ludzi przybyło do kościółka Porcyunkuli i gorliwie się tam modlili do Boga, żebrawo o przebaczenie grzechów swoich. Franciszek odnowił rozwalony kościółek, założył w nim sławny swój zakon Franciszkański i otrzymał go od Benedyktynów dla zakonu swojego.

Od tego czasu sławną się stała Porcyunkula. Cały zakon Franciszkański, który w krótkim czasie po całym świecie się rozszerzył i który jeszcze dzisiaj po całym świecie kwitnie, szanuje Porcyunkulę, z której wynikły zdroje łaski Bożej i zakon świętego Franciszka.

Lecz kościółek nazywany Porcyunkula jeszcze sławniejszym się stał przez wielki, odpust, który w Porcyunkuli także ma swój początek.

Jak się to stało? Słuchajmy!-

Franciszek przepędził noc na modlitwie w ulobionym kościółku Porcyunkuli w miesiącu Październiku, roku 1221. Gorąco się modląc miał zachwycenie, o jakim często czytamy w żywocie Świętych. W zachwyceniu widział Franciszek samego Chrystusa Pana w niezmiernej jasności, około tronu jego Najśw. Maryę Pannę i wiele aniołów. Jak niegdyś święty Szczepan ujrzał chwałę Bożą i zawołał: „Oto widzę niebiosa otworzone a Syna człowieczego po prawicy Bożej“: tak też wierny sługa Boży Franciszek widział Mistrza swojego w zgromadzeniu Świętych.

Tedy rzekł Chrystus Pan do Franciszka: „Uproś sobie łaskę dla grzeszników, jaką chcesz“. Polecając się opiece Najświętszej Panny, którą jako swą matką niebieską uważał, odpowiedział Franciszek: „Ja ubogi grzesznik majestat Twój Boski błagam o miłosierdzie nad grzesznikami. Daj to, Panie dobrotliwy, aby wszyscy, którzy z sercem skruszonym spowiadali się grzechów swoich i odwie-

dzają ten Kościółek, otrzymali odpust doskonały kar zasłużonych“.

Z prośbą Franciszka połączyła i Najświętsza Panna Marya swe modlitwy, a Syn Boży, który ukochanej swej matce żadnej prośby odmówić nie może, wypełnił błaganie sługi swego. „Twoja prośba niechaj będzie wysłuchaną.“ Ktokolwiek w tym kościele, wyznawszy w świętej spowiedzi szczerze grzechy swoje, modlić się będzie, otrzyma odpuszczenie kar doczesnych, za grzechy swoje zasłużonych. Lecz idź do Namiestnika mego Papieża Honoryusza III, opowiedz mu wszystko i proś go o potwierdzenie odpustu.“

Papież Honoryusz III w owym czasie nie daleko się bawił, przebywał bowiem w Perugii. Natychmiast powstał św. Franciszek i udał się w towarzystwie jednego zakonnika do Perugii. Papież mile go przyjął i pilnie uważał na każde słowo Franciszka; przekonał się, iż Chrystus Pan rzeczywiście objawił się Franciszkowi.

Ponieważ rzecz była bardzo ważną, zgromadził około siebie kardynałów i

pytał ich: „Cóż wy na to odpowiadacie?“ Kardynałowie byli niechętni i nie chcieli, aby odpust zupełny był udzielany pod tak łatwym warunkiem. Albowiem w owych czasach odpust zupełny rzadko i tylko pod ciężkimi warunkami bywał wier-
nym udzielany.

Lecz Chrystus Pan, który w nieograniczonej litości swojej wysłuchał prośby Franciszka, natchnął Namiestnika swego Papieża i nakłonił go, aby odpust zupełny w Porcyunkuli potwierdził. Zgadając się z rozkazem Chrystusa Pana, Papież ogłosił: „Kto wyznał szczerze w spowiedzi swoje grzechy, otrzymał rozgrzeszenie a potem odwiedza kościół Porcyunkuli, zyska odpust zupełny.“

Papież atoli ową łaskę ograniczył tylko na *jeden dzień roku*, dnia zaś samego nie wyznaczył. Dopiero dwa lata później, gdy św. Franciszek po usilnych modlitwach i postach, przez Chrystusa Pana nowe otrzymał objawienie, które także ogłosił Papieżowi: Namiestnik Chrystusa Pana Honoryusz ogłosił, iż odpust w kościele Porcyunkuli od nie-
szporów pierwszego Sierpnia aż do za-

chodu słońca drugiego Sierpnia jako odpust zupełny może być zyskanym.

Oprócz tego Papież rozporządził, aby sześciu biskupów w imię jego w kościele Porcyunkuli ogłosili ludowi owy odpust. Tak się też stało. Dnia pierwszego Sierpnia św. Franciszek wygłosił kazanie do ludu z wielkim zapalem a potem biskupi ogłosili, iż odpust Porcyunkuli będzie tu zyskany przez wszystkie czasy każdego roku od nieszporów 1 Sierpnia aż do zachodu słońca 2 Sierpnia.

Czem jest więc Porcyunkula? Najpierwszym kościołem św. Franciszka — jest dalej odpustem zupełnym w tymże kościele.

W dalszym toku już nie tak o *kościelu Porcyunkuli*, jak o *odpuscie Porcyunkuli* mówić będziemy.

II.

Gdzie może być zyskany odpust Porcyunkuli?

Odpust Porcyunkuli może być zyskany w kościele Porcyunkuli niedaleko od Asyżu we Włoszech. Już od roku 1223 niepoliczone tłumy ludu wiernego gromadziły się do naznaczonego kościoła, aby zyskać odpust nadany. Kapłani w całej

okolicy pilnie słuchają spowiedzi: bogaci i ubodzy, wysocy i niscy, uczeni i prostacy otaczali i jeszcze dzisiaj otaczają konfesjonały, a potem dążą do kościółka. Ponieważ zaś w kościółku, jak już wspomnieliśmy, tylko około sto osób się umieści, pobożni w długiej procesyi wstępują do świątyni i występują z niej przez cały czas odpustowi poświęcony, to jest od niesporów 1 Sierpnia aż do wieczora 2 Sierpnia.

Zyskać odpust Porcyunkuli jest chlubą i pragnieniem wielu. Przez 260 lat tylko w kościółku Porcyunkuli było możebną rzeczą dostąpienie tego odpustu. Niekiedy ludzie już kilka tygodni i nawet kilka miesięcy pielgrzymowali do św. miejsca i za wielkie szczęście sobie poczytali, tamże się modlić i zyskać odpust.

Oto masz przykład! W roku 1309 żył pewien starzec pobożny, liczący przeszło 100 lat życia. Chociaż był tak leciwy i pochylony od słabości, jednak żadnego roku nie omieszkał przybyć na odpust do Porcyunkuli. Odbywwszy daleką drogę, spowiadał się z grzechów swoich u błogosławionego Jana z Alwerny, bardzo

świętobliwego kapłana zakonu świętego Franciszka. Gdy się go pytał spowiednik, jakże mógł tu przybyć, odpowiedział bogobojny starzec: „Przyjść na odpust Porcyunkuli jest radością nadzwyczajną duszy mojej. Gdybym nie mógł chodzić, dałbym się przywieść lub zanieść, abym nie utracił odpustu. Ja jeszcze znałem św. Franciszka i nigdy nie zaniedbałem odwiedzić Porcyunkuli.“

Ponieważ na dzień Porcyunkuli, to jest na 2 Sierpnia od roku do roku coraz większe tłumy przybywały na święte miejsce a pomiędzy niemi była nie mała liczba zakonników, Papież Sykstus IV. chciał zapobiedz niektórym przeszkodom i równocześnie nową łaską apostolską zaszczyścić zakon św. Franciszka. Dla tego z mocy apostolskiej jako głowa Kościoła dozwolił zakonnikom w klasztorach pod regułą św. Franciszka żyjącym, że mogły zyskać odpust Porcyunkuli w własnym kościele klasztornym.

A nie długo potem ten sam przywilej przez Papieży udzielony został zakonnikom w klasztorach pod regułą świętego Franciszka będącym.

Nakoniec Papież Grzegorz XV. dnia 4 Lipca 1622 ustanowił, że odpust Porcyunkuli mógł być zyskanym od wier-nych we wszystkich kościołach zakonów św. Franciszka i nawet w innych ko-ściołach, którym ten przewilej jest dany przez Stolicę Apostolską. Grzegorz XV. zastrzegł równocześnie, iż tylko w wła-ściwym kościele Porcyunkuli przy Asyżu pod warunkiem tylko św. Spowiedzi, w innych zaś kościołach pod warunkiem także Komunii świętej i modlitwy na intencją Ojca św. wierni mogli dostąpić odpustu.

Gdzie może więc obecnie być zyskany odpust Porcyunkuli? Odpowiadamy 1) w kościele Porcyunkuli przy Asyżu; 2) w kościele zakonów franciszkańskich: Zakony franciszkańskie zaś są trojakię: I) zakon męzki Braci Mniejszych. II) zakon żeński Klarysek. III) zakon żeński tych osób, które pod regułą św. Franciszka wspólne w klasztorach prowadzą życie:

W takowych zaś kościołach, gdzie ist-nieje tylko trzeci zakon świętego Fran-ciszka ludzi w świecie żyjących, nie masz odpustu Porcyunkuli.

Są niektóre kościoły franciszkańskie, w których dawniej byli zakonnicy lub zakonnice św. Franciszka. Jeżeli w tych kościołach przestał istnieć zakon św. Franciszka, przestał też odpust Porcyunkuli i tylko wtedy w nich istnieje, jeżeli na nowo jest nadany przez stolicę Apostolską.

Naprzykład przytoczymy tu Gliwice i Głogówek na Górnym Szląsku. W obojgu miastach znajdowały się dawniej kościoły franciszkańskie; lecz w roku 1810 zostały zniesione i od zakonników opuszczone. Dlatego odpust Porcyunkuli znikł tak w kościele franciszkańskim w Gliwicach jak w Głogówku. Przez stolicę Apostolską atoli kościołowi franciszkańskiemu w Głogówku zaś na nowo został pozwolony odpust Porcyunkuli. Ztąd pochodzi, że w Głogówku corocznie dnia 2 Sierpnia bardzo uroczyście się obchodzi odpust Porcyunkuli.

Jużeśmy wspomnieli, iż Papieże nawet niektórym kościołom, chociaż nigdy nie należały zakonowi św. Franciszka, przez szczególny przywilej udzielili odpustu Porcyunkuli. Takowych kościo-

łów już jest spora liczba. Na przykład kościół farny w Gliwicach, w Bytomiu, na Lipinach itd. posiada przywilej odpustu Porcyunkuli.

III.

Jakie są warunki odpustu Porcyunkuli?

Kto usiłuje zyskać odpust Porcyunkuli, powinien wypełnić następujące przepisy lub warunki.

1) Święta Spowiedź. Do dostąpienia odpustu Porcyunkuli święta Spowiedź jest koniecznie potrzebną.

Jeżeli kto popełnił grzech śmiertelny, przez prawo Boskie jest obowiązany do św. Spowiedzi i tedy wypełni się słowo Chrystusa Pana: „Których odpuszczcie grzechy, są im odpuszczone,“ Takowa Spowiedź musi być naturalnie Spowiedzią godną a nie świętokradzką. Przez rozgrzeszenie kapłańskie w św. Spowiedzi Pan Bóg nam odpuszcza wszystkie grzechy, osobliwie grzechy śmiertelne i karę wieczną, na którąśmy zasłużyli przez grzech śmiertelny.

W stanie grzechu śmiertelnego nie można zyskać odpustu zupełnego, jakim

jest odpust Porcyunkuli. Lecz grzech śmiertelny musi być zgładzony przez szczerą Spowiedź; dusza musi być ozdobiona łaską poświęcającą.

A kiedy potrzeba się spowiadać? Przez dekret kongregacyi rzymskiej z dnia 14 Lipca 1894 r. jest dozwolono, świętą Spowiedź wypełnić już od całego dnia 30 Lipca. Dawniej było przepisano, albo w sam dzień przedstępny, to jest już 1 Sierpnia odłożyć św. Spowiedź. Dla braku kapłanów wiele wiernych nie było w stanie tego przepisu wypełnić! Dziękujemy kongregacyi rzymskiej, iż w imieniu Ojca świętego, dozwoliła już rychlej odłożyć Spowiedź! Z takowego dozwolenia nie mała wygoda nastąpiła dla spowiedników i dla wiernych.

Takowe osoby, które bynajmniej co tydzień przystępują do św. Spowiedzi, nie są obowiązane jeszcze spowiadać się osobno, aby zyskać odpust Porcyunkuli. Lecz takowe osoby, które nie mają zwyczaju spowiadania się co tydzień, muszą, jeżeli przed 30 Lipcem się spowiadały, jeszcze raz się spowiadać albo w dzień 30 Lipca albo w dni następujące.

2) Drugim warunkiem jest Komunia święta. Podczas gdy pozwolono spowiadać się już począwszy od 30 Lipca, Komunia święta musi być przyjęta dopiero w dzień pierwszego Sierpnia lub w dzień następujący, to jest właśnie drugiego Sierpnia — lecz może być przyjęta w jakimkolwiek bądź kościele.

3) Odwiedzanie kościoła. Odwiedzany powinien być, jak już wyjaśniliśmy, taki kościół franciszkański lub świecki, w którym można dostąpić odpustu Porcyunkuli. Odwiedzanie kościoła możesz dopiero wykonać od pierwszych niesporów dnia 1 Sierpnia aż do zachodu słońca dnia następującego. Ten bowiem czas jest właśnie odpustowy czas!

4) Modlitwa na intencję Ojca świętego. Gdy więc wstąpisz do kościoła w czas naznaczony, módl się przez niejaki czas na intencję Ojca świętego. Myśl sobie: „Przyjmij Panie Boże mój, modlitwy moje na tę intencję, jaką ma Ojciec święty.“ A jakie mają być te modlitwy? Jakie chcesz; możesz się tak długo modlić, jak chcesz; możesz odprawić Różaniec, albo jaką część Ro-

zańca, Litanie do Najśw. Panny, Litanie o najśłodszym Imieniu Jezus lub inną Litanie. Tylko uważaj, żeby pomiędzy temi modlitwami przynajmniej niektóra modlitwa ustnie była odprawiona. Niektórzy bowiem tylko duchownie się modlą; taka modlitwa jest pochwałą godna, lecz ma też być połączona z modlitwą ustną, to jest taką, przy której wyraźnie ustami słowa wymawiasz.

Zwyczaj nastał, iż wierni 5 Ojcze nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała Bogu Ojcu i jeden Wierzę w Boga lubią odmawiać na intencyę Ojca świętego.

Intencya Ojca świętego zaś jest: podwyższenie Kościoła katolickiego, rozszerzenie wiary, wykorzenienie kacerstw i schyzmy, nawrócenie grzeszników, pokój i zgoda pomiędzy chrześciańskimi książętami i wszystkie inne potrzeby wiernych.

Dla wygody przyłączymy w drugiej części tego dziełka niektóre modlitwy, które możesz odprawić, gdy w dzień Porcyunkuli lub już od nieszporów dnia poprzedniego odwiedzasz kościół w celu zyskania odpustu.

IV.

Jakim jest odpust Porcyunkuli?

Odpust Porcyunkuli jest odpustem zupełnym, posiadającym jeszcze inne zalety.

Abyśmy poznali ważność odpustu zupełnego, musimy zwrócić uwagę na sprawiedliwość Pana Boga. Otóż Pan Bóg jest sprawiedliwy; wszystkowiedzący, miłosierny. Ponieważ jest sprawiedliwy, karać musi za każdy grzech. Grzech śmiertelny Pan Bóg karze karą wieczną w piekle, grzech powszedni karą doczesną. Przez Sakrament Pokuty odpuszcza nam Pan Bóg grzechy popełnione i równocześnie karę wieczną a przynajmniej część kar doczesnych.

Kary doczesne odpokutować możemy przez modlitwę, cierpliwość, dobre uczynki, umartwienia. Przez odpust także gładzimy albo wszystkie albo niektóre kary doczesne.

Kościół ma władzę udzielania odpustu i korzystać z odpustów jest rzeczą bardzo zbawienną. Kiedy nam Kościół udziela odpustu, to czyni zadość sprawiedliwości Boskiej za nas, biorąc zasługi z niewy-

czyerpanego skarbu zasług Chrystusa Pana i Świętych.

Taki odpust jest dwojaki: zupełny i niezupełny. Zupełny odpust ten jest, gdy wszystkie kary doczesne się odpuszcza; odpust niezupełny ten jest, gdy tylko część kar doczesnych bywają odpuszczone.

Abyśmy dostąpili odpustu zupełnego, musimy być w stanie łaski i wypełnić dokładnie dobre uczynki lub warunki, które są przepisane do zyskania odpustu.

Odpust Porcyunkuli jest zupełnym odpustem. Kto zyska takowy, odpuszczają mu się wszystkie kary doczesne a gdyby umarł w tej chwili, prostą drogą szedłby do nieba.

Staraj się ile możesz o zyskanie odpustu zupełnego.

2) Odpust Porcyunkuli nie tylko jest odpustem zupełnym, lecz posiada jeszcze inne ważne zaszczyty. On jedynym jest odpustem przez samego Chrystusa Pana objawionym, od Papieży potwierdzonym. Sławny Papież Benedykt XIV. bardzo uwielbia ten odpust i uczy, ktoby po-

wątpiwał iż tego odpustu nie nadał sam Chrystus Pan, bardzoby był zuchwałym.

3) Odpust Porcyunkuli jest starodawnym. Już nadchodzi siedm set lat, gdy z niebã ludziom jest dany. Któż policzy wszystkich tych, którzy zyskali ten odpust a teraz tryumfują w niebie? Dziękują Bogu, iż przez odpust Porcyunkuli im odpuścił kary doczesne i otworzył bramy niebieskie. Każdego drugiego Sierpnia otwiera się niebo i osobliwe łaski płyną na wiernych szczytających się odpustem Porcyunkuli. Wieleż to świętobliwych Biskupów i Kapłanów zachęcało do zyskania tego zacnego odpustu! A czy nie wiesz, że i za czasów naszych te kościoły bywają przepełnione od wiernych, w których jako skarb niebieski złożony jest odpust Porcyunkuli?

4) Lecz jeden zaszczyt należy odpustowi Porcyunkuli, który zapewnie nieocenionym jest zaszczytem: odpust ten może być tego dnia samego częściej zyskany i tyle razy zyskany, ile razy wstąpisz do kościoła przeznaczonego i tam się modlisz nieco na intencję Ojca świętego.

Odpust Porcyunkuli jest bowiem odpustem tak nazwanym „*toties - quoties*.”

Już od dawna powszechnie wierzyli, iż ten odpust częściej przez dzień może być zyskany i nigdy zwyczaj częstszego odwiedzenia kościoła naznaczonego, aby częściej odpust był zyskany, od Papieży nie został poganiony. Kongregacya rzymska odpustów dnia 22 Lutego 1847 r. wyraźnie oświadczyła, iż odpust może być częściej zyskany.

W kościele Porcyunkuli pod Asyżem taki jest zwyczaj: Od pierwszych nieszporów dnia 1 Sierpnia już idą wierni do kościółka, tam się modlą przez chwilę na intencję Ojca św., wychodzą a po niejakiin czasie zaś na nowo to czynią. Niektórzy przez całą noc i dzień następują a wstępują do kościółka, trwają przez niejaki czas na modlitwie, występują innemi drzwiami i zaś to powtarzają. A co się dzieje w Asyżu, i w innych kościołach się dzieje, gdzie może być zyskany owy odpust!

5) Odpust Porcyunkuli może być ofiarowanym sobie samemu i duszom w

czyścu cierpiącym. Taki bowiem jest zwyczaj, iż ten, który pragnie częściej zyskać odpust takowy, pierwszy odpust dla siebie samego a te inne odpusty dla dusz zmarłych ofiaruje.

Jednak być może, iż niektóry zyska odpust zupełny, lecz nie zupełnie go zyska: i to dla tego, iż wszystkie warunki wypełnia, lecz niektóre warunki nie doskonale wypełnia. Tedy odpust zupełny stanie się dla niego odpustem niezupełnym.

Radzimy więc tak. Gdy zaczynasz już odwiedzać kościół naznaczony, mów do Pana Boga twego: „O Boże mój! pragnę tyle razy zyskać odpust zupełny Porcyunkuli, ile razy mogę, pragnę równocześnie ten odpust zupełnie dla mnie samego zyskać a zyskawszy go zupełnie, te inne odpusty ofiaruję za dusze w czyścu.“

Modlitwy przy odwiedzaniu kościoła.

1. Pierwsze odwiedzenie.

Przy pierwszym odwiedzeniu kościoła pragnę, o Boże, dla mnie samego zyskać odpust zupełny.

Panie nasz Jezu Chryste, prawdziwy Boże i człowiecze, święty Boże, wielki Boże, nieśmiertelny Boże, zmiłuj się nad nami i nad całym pokoleniem ludzkim. Oczyszc nas dzisiaj i zawsze od grzechów naszych i od słabości naszych przez Twoją krew najdroższą, abyśmy w Twym świętym pokoju i w miłości Twojej teraz i przez wszystkie wieki żyć mogli. A.

Stwórco świata Boże, nadziejo nasza i pomoc, dla chwały imienia Twego zbaw nas i ratuj nas w każdej potrzebie.

Modlitwy ludu Twego, prosimy Cię, Panie łaskawie wysłuchaj; a ponieważ za grzechy nasze karę zasłużyliśmy, błagamy Cię, abyś nam takową przez zasługi Syna Twego Jezusa Chrystusa i przez modlitwy Świętych darować raczył. Tyś dał kościołowi moc odpuszczania grzechów przez Sakrament Pokuty a przez

odpust Porcyunkuli darujesz kary doczesne. Prosimy Cię pokornie, przebacz nam winy i kary nasze. Albowiem miłosierny jesteś i nie pragniesz śmierci grzesznika, lecz aby żył i od wszelkiej kary uwolniony został.

Osobliwie ja tu w tym kościele będąc, proszę Cię pokornie, abyś mi dopomógł tyle razy zyskać odpustu zupełnego Porcyunkuli, ile razy ten kościół dziś odwiedzam. Za pomocą Twoją chcę najprzód dla mnie samego zyskać owego odpustu a te inne odpusty ofiaruję za dusze w czyśćcu cierpiące.

Na intencję Ojca świętego odprawiam teraz z sercem skupionem „5 Ojcze nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała, 1 Wierzę.“

Najświętsza Panno niepokalanie poczęta, dopełnij przez zasługi Twoje moje ułomne błagania i prośby. Amen.

2. Drugi raz odwiedzając kościół tak się módl :

Przy drugim odwiedzaniu kościoła pragnę, Boże mój, zyskać odpust zupełny i ofiaruję go za dusze moich rodziców.

Wieczny Boże Ojcie, w połączeniu z Najświętszą Panną Maryą i z Wszystkimi Świętymi ofiaruję Tobie najdroższą krew Jezusa Chrystusa. Przez krew Jego dziękuję Ci za wszystkie łaski, któremiś Najświętszą Pannę obdarzył i niepokalaną od grzechu pierworodnego zachował. Cała piękna i łaski pełna jest Bogarodzica Marya. Ofiaruję Tobie Ojcie wszechmogący krew Jezusa Chrystusa i zasługi niepokalanej Matki Jego za nawrócenie grzeszników, podwyższenie Kościoła katolickiego, wykorzenie kacerstwa i pokój pomiędzy chrześcianami.

Na intencję Ojca św. ofiaruję Tobie wszystkie moje modlitwy, drugi raz ten kościół odwiedzając. Udziel mi łaskawie odpustu zupełnego Porcyunkuli. A ponieważ rozkazałeś, czcić rodziców i miłować ich, przed Tobą pamiętam na dusze moich rodziców. Ten świat już opuścili a może ich dusze w czyścju są trapiione. Z otchłani czyścowej wołają do mnie: „Pamiętaj na nas, synu nasz, córko nasza!“ Zmiłuj się nad nimi i przyjmij ofiarę moję, bo ofiaruję za nich odpust Porcyunkuli. Niechaj będą przez ten

odpust wybawieni z więzienia czyścowego. Amen.

Najświętsza Panno, umiłowana przez Syna Twego Jezusa Chrystusa! Dla miłości Twojej, którąś miała ku Synowi Twemu i dla nieskończonej miłości Syna Twego ku Tobie, o Matko, łącz modlitwy i zasługi Twoje z mojami nieudolnymi prośbami i wyprowadź z czyściska dusze ojców moich do światłości Syna Twego. A.

5 Ojcze nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała, 1 Wierzę.

3. Trzecie odwiedzenie.

Trzeci raz odwiedzając kościół, pragnę o Boże dobrotniwy, zyskać odpust Porcyunkuli za dusze moich przodków.

Ciebie Ojca niestworzonego, Ciebie Syna jednorodzonego, Ciebie Ducha św. Pocieszyciela, jedyne Boga uwielbiam, błogosławię, wychwalam. Niebo i ziemia, morze i gwiazdy, widzialne i niewidzialne rzeczy wszystkie od Ciebie powzięły początek i istnieją według woli Twojej. Ja także od Ciebie jestem stworzony, Tyś jest celem moim. Otóż głosem moim wołam do Ciebie, Panie, głosem moim modłę się. Wylewam przed oblicznością

Twoją prośby moje, wysłuchaj mnie. Opuść mi wszystkie grzechy i kary zasłużone. Nie omieszkiwaj zmiłować się nademną!

Ojcze niebieski, źródło miłosierdzia, jako żebrak stoję przed Tobą. Za pomocą łaski Twojej obiecuję Ci szczerze i doskonale poprawić żywot mój, unikać grzechu, uczynić zadość za grzechy moje i nieprawości tego świata.

Niechaj znajdę łaskę Twoję! Abym nie został od Ciebie odrzucony, ofiaruję Ci samego Jezusa Chrystusa Syna Twoego, Jego wcielenie, żywot, mękę i śmierć. Ofiaruję Tobie wszystkie Jego zasługi i cokolwiek cierpiał dla naszego zbawienia, jego prace, ubóstwo, posłuszeństwo, modlitwy.

Przystępuję do tronu łaski Twojej przez zasługi Królowej nieba Maryi. Ona znalazła łaskę w oczach Twoich. Błagam Cię także o litość i miłosierdzie przez zasługi wszystkich wybranych sług Twoich. Zmiłuj się nademną i nad duszami, na które teraz pamiętam. Na kogo pamiętam? Na dusze przodków moich, z których się zrodzili rodzice

moi. Jeżeli ich dusze cierpią za grzechy swoje w czyśćcu, obecna chwila niechaj im się stanie zbawieniem! Przyjmij, dobrotliwy Panie, odpust Porcyunkuli na ich pociechę i wybawienie z ognia czyśćcowego. Amen.

Na intencję Ojca świętego dołączam:
5 Ojcze nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała, 1 Wierzę.

4. Czwarte odwiedzenie.

Intencya: Pragnę o Boże mój, zyskać odpust Porcyunkuli i ofiaruję go za dusze zmarłych braci, siostry i pokrewnych.

Zbawicielu nasz Chryste Jezu, według obietnicy Twojej w Zielone Świątki zesłałeś Ducha świętego Pocieszyciela. Radujcie się Bogu pomocnikowi naszemu, wykrzykujcie Bogu Jakóbowemu, albowiem Duch święty wieczny Bóg jest nam dany, łaska jego jest rozlana w sercach naszych!

Duchu święty, najśłodszy Pocieszycielu, który od Ojca i Syna pochodzisz, przyjdź, proszę Cię, i napełnij duszę moję. Oczyść mnie od wszelkiej obrzydłości grzechu i poświęć serce moje.

Tyś jest prawdziwym pocieszycielem w smutku i rozpacz, Tyś światłością w ciemnościach tego świata, Tyś ogniem i miłością duszy nieśmiertelnej.

Uczyń mnie Duchu święty, pokornym i cierpliwym, przybądź do mnie z siedmiorakim darem Twoim. Udziel mi mądrości i rozumu, rady i mężstwa, umiejętności, pobożności i bojaźni Pańskiej. Jakże jest słaba i niedołężna dusza moja, wystawiona na pokusy szatana! Duchu mocy i zwycięstwa daj mi zwycięstwo nad szatanem i namiętnościami moimi. Niech powstanie Bóg i niech się rozprószą nieprzyjaciele Jego i nieprzyjaciele duszy mojej!

Boże, który serca wiernych światłem Ducha świętego nauczyłeś: daj nam w tymże Duchu znać i kochać prawdę i zawsze z pocieszenia Jego się weselić. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności tegoż Ducha świętego Bóg na wieki. A.

Przez oświecenie Ducha świętego poznaj, o Panie, iż grzechy moje są bardzo wielkie. Ty sądzisz człowieka i karzesz występstwa. Odpuść mi wszystkie grze-

chy, daruj mi kary za nie zasłużone, udziel mi odpustu Porcyunkuli. Niechaj ten odpust ofiarowanym będzie za dusze moich zmarłych braci, sióstr i pokrewnych. Niech odpoczywają w pokoju. A.

Dodaj: 5 Ojcie nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała, 1 Wierzę na intencyę Ojca świętego.

5. Piąte odwiedzenie.

Intencya: Odpust Porcyunkuli ofiarowany za dusze zmarłych dobrodziejów.

Rozmyślam nabożnie, Panie Jezu mój, gorzką mękę Twoję; patrzę na te boleści, które cierpiełeś, gdy lewa noga Twoja przybitą została do krzyża. Wyciągnęli ręce Twoje i nogi, przybili je do twardego drzewa. Żaden nad Tobą nie ma litości a Ty cierpisz okropne boleści, nie otwierając ust Twoich.

Czemu tak cierpisz? Ponieważ nogi moje były gotowe do złego. Poszedłem za marnym światem, opuściłem Cię Boga mego i szukałem pociechy i wygody dla ciała mego. Ile razy nogi moje przekroczyły przykazanie Twoje, nie idąc do kościoła, lecz idąc na zabawę; nie idąc na pomoc bliźniego, lecz idąc na szkodę jego.

Przez boleści Twoje, o Jezu, które cierpiałeś, gdy lewa noga Twoja gwoździem była przebita, uwolnij nogi moje od siideł szatańskich i od upadku do grzechu. Nie chcę chodzić po drodze pychy i wyniosłości, lecz na drodze pokory i poniżenia. Nie chcę szkodzić bliźniemu, pójdę mu w pomoc w każdej potrzebie, uklęknę na kolana w rzewnej modlitwie, poświęcę nogi moje służbie Twojej.

Lecz nie tylko dla mnie samego Cię błagam o miłosierdzie! Pamiętaj o Panie na dusze wszystkich dobrodziejów moich. Nauczyciele nauczali mnie chodzić według przykazań Twoich, wykształcili zdolności moje. Inni podali mi pokarm i napoj, przyodziali mnie, pocieszali mnie w smutku. Może już dawno odpoczywałbym w ziemi, gdybyś nie był zesłał dobrodziejów na ratunek mój.

Wszystkich dobrodziejów moich, którzy już zasnęli w śmierci, polecam Tobie o Boże. Zmiłuj się nad nimi, jeżeli w czyśćcu są zatrzymani. Odpust Porcyunkuli za te dusze ofiaruję, niechaj

zostaną przeprowadzone do wiecznej Twej chwały. Amen.

Dodaj: 5 Ojcie nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała,
1 Wierzę na intencją Ojca świętego.

6. Szóste odwiedzenie.

Intencya: Chcę ofiarować odpust Porcyunkuli za te dusze, które cierpią dla mojej winy.

Pokłon Ci czynię, ukrzyżowany Zbawicielu, i całuję rany Twoje. Nabożnie rozważam te boleści, któreś cierpiał, gdy noga prawa do krzyża została przybitą. Ubolewam nad okrutną męką, którą ponosiłeś dla zbawienia mojego i dziękuję Tobie za miłość nieprzebraną, która była przyczyną niewinnej śmierci Twojej.

Przez zasługi boleści Twoich wynikających z prawej nogi Twojej proszę Cię, abyś kierował nogi moje na drodze przykazań Twoich. Niechaj idę z cnoty do cnoty, aż Cię ujrzę Pana i Boga mego w Syonie niebieskim. Niechaj nigdy nogi moje nie zbłądzą do złego. Niech Ci się podoba Panie, abyś mię wyrwał: Panie ku ratunkowi memu wejrzyj.

Gdy rozważam nieprawości moje, za-

trwoży się serce moje, bo się rozmnożyły nad włosy głowy mojej i serce moje opuściło mnie. Wyznać muszę, i nieraz w życiu mojem bliźniemu się stałem na zgubę. Które są cudze grzechy? Te są, które popełnił bliźni mój, iż radziłem mu do grzechu, lub rozkazywałem mu grzeszyć i zezwalałem na grzech jego. Nie to razy pobudzałem bliźniego do niesprawiedliwości, pochwaliłem ją lub milczałem, gdy grzeszył.

Teraz z całego serca żałuję, iż postępowanie moje wtrąciło innych do nieszczęścia i może nawet do grzechu śmiertelnego. Zapewnie niejedna dusza w czyście cierpi za grzechy, których przyczyną ja byłem. Pomocnikiem moim i obrońcą moim Ty jesteś, Boże mój, nie omieszkiwaj mi wszystko przebaczyć i wybawić z czyścia te dusze, które cierpią dla winy mojej. Ofiaruję za nie odpust Porcyunkuli. Wybaw je z otchłani żalu i kary, przeprowadź je do szczęścia wiekuistego. Amen.

.. Dodaj: 5 Ojcze nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała,
1 Wierzę na intencją Ojca świętego.

7. Siódme odwiedzenie.

Intencya : Ofiaruję odpust Porcyunkuli za wszystkie dusze, na które już żaden nie pamięta.

Bądź pozdrowiona rano lewej ręki Zbawiciela mego. W duchu moim widzę rękę Twoją przybitą do krzyża. Przez zasługi krwi Twojej, płynącej z tej ręki, zmiłuj się nad moją słabością. Wzmocnij mnie w dobrem przedsięwzięciu i takiej mi udziel miłości, żebym mógł wyznać : „Lewa Twoja pod głową moją a prawica Twoja pocieszy mnie.“

Do owej najświętszej rany składam wszystkie występki moje, które kiedykolwiek popełniłem. Ty mój Jezu, zgładź je i oczyść serce moje. Daj mi żal prawdziwy za grzechy moje. Ulecz słabość mej duszy, trzymaj mię w pokorze, chroń mnie od przywiązania do złego, wzmocnij mnie do dźwigania krzyża. Toruj mi drogę do nieba, zachowując mi szatę niewinności niepokalaną, lub obinując mnie we krwi Twojej i we łzach własnych moich. Dopomóż mi, pokutne prowadzić życie, aż do końca.

Postanowiono człowieku raz umrzeć, a potem nastąpi sąd. Lękam się śmierci, bo nie wiem, gdzie i kiedy umrę albo w jakim stanie będzie dusza moja. Ludzie o mnie zapomną, pokolenie przemija po pokoleniu; cośmy czynili, ludzie zapomną, lecz Ty Boże wszytkowiedzący, niczego nie zapomnisz. Dla tego też Tobie polecam te dusze, na które już żaden nie pamięta. Ofiaruję za nie ten odpust Porcyunkuli. Uwolnij Panie dusze wszystkich wiernych zmarłych od wszelkich węzłów grzechowych i racz im dopomódz łaską Twoją, iżby mogły uniknąć sądu zemsty. Niechaj używają szczęścia wiecznej światłości.

A ponieważ dobrze wiem, iż ten czas przyjdzie, gdy żaden na mnie nie wspomni, już teraz Cię proszę, wieczny Boże, abym został w Twojej pamięci i otrzymał nagrodę zgotowaną tym, którzy Cię miłują.

Boskie Serce Jezusa, zmiłuj się nademną.

Najczystsze Serce Maryi Panny, bądź moją pociechą.

Dodaj: 5 Ojcie nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała, 1 Wierzę na intencją Ojca świętego.

8. Ósme odwiedzenie.

Intencya: Ofiaruję odpust Porcyunkuli za dusze z parafii naszej.

Zbawicielu mój ukochany, pokłon Ci czynię i dziękuję Ci za Twe łaski, które mi zasłużyłeś przez ranę prawej ręki Twojej. Przez tę ranę dopomóż mi pokutować za grzechy, naprawić ile można zgorszenia bliźniemu dane i wszelką szkodę wyrządzoną jemu wynagrodzić. Ty mnie upominasz, przez Pismo święte mówiąc do mnie: „Już nie grzesz, aby ci się co gorszego nie stało.“ Tak jest, o Panie! Już nie chcę grzeszyć, aby kara jeszcze dotkliwsza nie przyszła na mnie.

Jakże pragnę w dzień sądu strasznego stać po prawicy Twojej. Tedy będą zgromadzone przed Tobą wszystkie narody i odłączysz sprawiedliwych od niesprawiedliwych, jako pasterz odłącza owce od kozłów. Pomiedzy owieczkami Twemi niech stanę i niechaj usłyszę radosne słowa, przemówione do wybranych: „Pójdźcie błogosławieni Ojca mego, otrzymacie królestwo wań zgotowane od założenia świata.“

Ratuj mnie Panie w dzień ostateczny i tak mnie prowadź ręką Twoją, aby dusza moja nigdy nie zbłądziła od Ciebie. Lecz ratuj i te dusze, które niegdyś w parafii naszej Tobie służyły a teraz cierpią w czyśćcu. One pragną miłosierdzia Twego i do nas wołają z więzienia głębokiego: „Zmiłujcie się nad nami przynajmniej wy przyjaciele nasi.“ Niechaj każda modlitwa i każda Msza św. za nie w kościele naszym ofiarowana będzie im słodyczą, ulżeniem i pociechą. Przyjmij miłosierny Sędzio nasze prośby za zmarłych parafianów i daj im światłość wiekuistą. Ofiaruję za nich odpust Porcyunkuli i pragnę przez tenże odpust pocieszyć ich w smutku, wyprowadzić ich z czyśca. Amen.

Najświętsza Panno Marya, Ty weselisz się w Panu i raduje się dusza Twoja w Bogu. Pan Cię obłócił w szaty zbawienia i obiozem sprawiedliwości odział Cię. Wspomóż, proszę Cię, dusze zmarłych parafianów, aby zostały przeprowadzone do królestwa niebieskiego. Am.

Dodaj: 5 Ojcze nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała.
1 Wierzę na intencję Ojca św.

9. Dziewiąte odwiedzenie.

Intencya: Odpust Porcyunkuli ofiaruję za dusze zmarłych biskupów i kapłanów.

Niosąc krzyż, wyszedłeś, Zbawicielu mój Jezu, na ono miejsce, które zowią Trupią głową. Tam położyłeś życie Twoje dla zbawienia świata. • Przebódlili ręce Twoje i nogi Twoje i policzyli, jak mówi Psalmista, wszystkie kości Twoje. Przyszli tedy żołnierze i złamali golenie złoczyńców, którzy z Tobą byli ukrzyżowani. Lecz gdy przybyli do Ciebie, mój Panie, widzieli Cię umarłego, nie łamali goleni Twych; ale jeden z żołnierzy włócznią otworzył bok Twój a natychmiast wyszła krew i woda. Najświętsze Serce Twoje, które tak bardzo nas umiłowało, zostało włócznią przebite.

Nieograniczona jest miłość Serca Twojego, dobrotliwy Zbawicielu mój. Serce Twoje pała miłością ku nam wszystkim. Przez litość Serca Twego zmiłujesz się nad biednymi, ubogimi, chorującymi i umierającymi. Lecz Twoje Serce ukochało przedewszystkiem biskupów i kapłanów, zastępców Twoich. Powierzyłeś im tajemnice królestwa Twojego, uczy-

niłeś ich szafarzami łask Twoich, pasterzami ludu wiernego. Do biskupów i kapłanów mówisz: „Jako mnie posłał Ojciec, tak i Ja was posyłam. Kto was słucha, mnie słucha; kto wami gardzi, mną gardzi.“

Otóż proszę Cię pokornie, ześlij pomoc z wysokości sługom Twoim, biskupom i kapłanom. Napełnij ich Duchem św., umocnij ich w pokusach tego świata, daj im wieczną zapłatę w niebie.

Nie zapomnij Panie, na dusze zmarłych biskupów i kapłanów. Słowami Psalmisty dusza ich woła do Ciebie: „Ogarnęły mię boleści śmiertelne: a niebezpieczeństwa piekielne potkały mię. Nalazłem ucisk i boleść.“ Wyrwij Boże wszechmogący ich duszę z czyśca przez krew syna Bożego płynącą z serca Jego. Przyjmij łaskawie jako przyjemną ofiarę odpust Porcyunkuli; przez ten chwalebny odpust daj im wieczny odpoczynek. A.

Najśw. Panno, Orędowniczko naszy, modlitwom Twoim polecamy zmarłych biskupów i kapłanów. Wszyscy Święci, nie opuszczajcie ich. Amen.

Dodaj: 5 Ojcie nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała,
1 Wierzę na intencyą Ojca świętego.

10. Dziesiąte odwiedzenie.

Intencya: Ofiaruję odpust Porcyunkuli za dusze wszystkich zmarłych.

Wszechmogący Boże, który panujesz nad żyjącymi i zmarłymi, ja ubogi żebrak stoję przed Tobą i ofiaruję Ci odpust Porcyunkuli za dusze wszystkich zmarłych. Przeprowadź je do świętego miasta Jeruzalem, o którym pisze święty Jan Ewangelista: „Ja Jan widziałem święte miasto Jeruzalem nowe zstępujące z nieba od Boga, zgotowane jako oblubienicę ubraną mężowi swemu.“ Niechaj dusze w czyśćcu cierpiące tego szczęścia dostąpią, które zgotowałeś Świętym Twoim: I otrze Bóg wszelką łzę z oczu ich: a śmierci dalej nie będzie, ani smutku, ani krzyku więcej nie będzie, iż pierwsze rzeczy przeminęły.“

Tyś powstał chwalebnie z grobu, wszechmogący mój Zbawicielu Jezusie, daj chwalebne zmartwychwstanie wszystkim duszom w czyśćcu cierpiącym. Niechaj na rozkaz Twój wstąpią do nieba i osiągną tron im zgotowany.

Osobliwie też nademną racz się zmiłować! Tęsknę do Ciebie, Boże mój. Nigdzie nie znajduję pokoju i szczęścia oprócz w Tobie, mój Panie. Zachowaj mnie od nowych upadków do grzechu. Przez Sakrament Pokuty oczyszczona jest dusza moja. Z Tobą chcę żyć i umierać. Nie chcę już nigdy wrócić do dawniejszych złych nałogów moich. Nie daj Boże, abym umarł w grzechu śmiertelnym!

Zmiłuj się także nad wszystkimi żyjącymi! Ubogim daj chleb dostateczny, smutnym pociechę, słabym siłę, utraconym ulgę, chorym zdrowie. Wysłuchaj wszystkie prośby nasze, abyśmy dostąpili łaski Twojej do szczęścia doczesnego i wiecznego.

Odpust Porcyunkuli niechaj mi się stanie pociechą w godzinie śmierci, chwałą we wieczności.

Najświętsza Panno, dopełnij nieudolne nabożeństwo moje. Bądź moją matką i przewodniczką do królestwa Syna Twego, Jezusa Chrystusa.

Wszyscy Święci, osobliwie święty Józefie, święta Barbaro, Aniele Stróżu mój, święci Patronowie moi módlcie się za mną, aby dusza moja została przyjętą do zgromadzenia waszego w niebie. A.

Dodaj: 5 Ojcze nasz, 5 Zdrowaś, 5 Chwała, 1 Wierzę na intencją Ojca świętego.

Biblioteka Śląska w Katowicach

Id: 0030000259990

I 421197

Pr. 51